

Covid-19: Lessons from the 'euro crisis'

Janis A. Emmanouilidis, Fabian Zuleeg

Editorial European Policy Centre

2020

Anàlisi d'informes sobre la COVID 19

Propostes, recomanacions i mesures de desconfinament

Covid-19: Lessons from the 'euro crisis'

Janis A. Emmanouilidis, Fabian Zuleeg

COVID-19: Lessons from the 'euro crisis'

Janis A. Emmanouilidis
Fabian Zuleeg

Credit: Aris Oikonomou / AFP

Abstract

És difícil poder preveure com evolucionarà la crisi en què ens trobem, atès que mai no havíem viscut res així. No obstant això, hi ha algunes lliçons de la crisi de l'euro de 2010-2015

que podem aprendre perquè l'efecte de la crisi actual sobre les economies és semblant al d'aquell moment. Els autors assenyalen tres lliçons: la primera, que la UE i els seus membres s'aixequen i cauen junts, no hi ha independència entre els diversos actors. La segona, que és savi políticament i econòmicament actuar d'hora i amb contundència per aconseguir aplanar la corba de contagis i evitar que la crisi es descontrolï. I la tercera, que els líders de tots els estats membres han de reconèixer que les posicions absolutistes només aconseguiran entorpir el camí cap a una resolució efectiva del problema.

Idees principals

Segons l'article, "l'euro crisi" de 2010-2015 aporta cinc lliçons que podem recuperar avui per tal d'encarar de manera més efectiva la lluita contra el coronavirus a nivell de la Unió Europea:

- Tots els països de la UE ens aixequem i caiem alhora. La interdependència és innegable, i més en casos com aquest. La solidaritat incondicional guiada pel principi de l'auto-interès il·lustrat hauria de ser el primer instint de la resposta europea a la crisi. Cal tenir en compte que, un cop passada la crisi, la UE i els seus membres seran jutjats per la seva capacitat col·lectiva per gestionar els reptes a què ens enfrontem.
- Actuar d'hora i amb determinació per aturar l'emergència sanitària i la crisi econòmica. Cal fer i gastar tot el que sigui necessari pensant en el pitjor cas possible per tal que l'estratègia conjunta sigui efectiva. L'EU27, segons els autors, hauria de posar-se d'acord en dos pilars centrals de la resposta a la crisi:
 1. La UE hauria d'establir i finançar un fons de recuperació i creixement específic per la Covid-19.
 2. Implementar una "exit management strategy" coordinada, exhaustiva, gradual, i adaptable a nivell nacional, regional i local que permeti una tornada a la normalitat gradual i adaptada a les necessitats de cada territori.
- Evitar i superar posicions absolutistes. L'autoritarisme és totalment contraproduent a l'hora de trobar una solució a la crisi i és políticament insostenible. En comptes d'estigmatitzar col·lectius concrets i tornar a reaccions del passat, és important que les mesures siguin realment efectives i que aconseguixin treballar per una solució real. A més, un replegament dins les fronteres nacionals és inútil dins d'Europa degut a la interdependència que hi ha entre els països.

Conclusions

Encara no és massa tard per articular una cooperació entre els països de la UE i hi ha moltes

possibilitats d'intervenció a través de les polítiques públiques. En comptes de concentrar-se en un únic instrument, la UE hauria de crear un paquet de mesures que rebi el suport dels estats membres. Durant l'euro crisi, la UE no va moure's tan ràpid com ho hauria hagut de fer i va acabar no havent-hi alternativa. En aquesta crisi, la UE té una nova oportunitat i l'ha d'aprofitar per no acabar sent deslegitimada i qualificada d'irrellevant.

Accedeix a l'[article complet](#).